

"Alle nådens børn tilhøpe" "Armon lapset kaikki täällä"

Tilrettelagt av Oddvar Ørnebakk

Denne vest-læstadianske salmen ble mye brukt i Nord-Troms før i tida. Den var med på å holde det kvenske språket levende, som en del av Tornedalsdialekten og finsk kirkespråk fra 1860 – årene. Teksten er oversatt til norsk av Arthur Hansen, Karasjok;

1. Alle nådebarn til hobe, Kast nu bort din sorg så svar.
Vi har ingen dødens årsak. Lykken er så dyrebar.
2. Da det lille barnet fødtes, I en stall i Betlehem.
Blev av engler denne glede Brakt herved fra himmelen.
3. Dette barnet hvorom mange Profeter har forutsagt,
Skjenket oss den store glede. Vi fikk liv som gave brakt.
4. Sykdommene har han båret, Brutt i stykker driverens
stav.
Han for dig og mig fremtrådte og oppfylte lovens krav.
5. Nu formår jo ikke lenger. Loven oss og trykket ned,
Ikke minnes himlens fader, Syndernes mangfoldighet.
6. Selv om jeg ut i min svakhet, Feilende så ofte er,
Finner faderen ved sønnen full betaling også der.
7. Når kun sønnen til sin fader Viser alle vunder fram.
Bliver faderen fornøyet, Minnes ei min synd og skam.
8. Men i nådens hav det dype, All min synd han senket ned.
Slik barmhjertighet til barnet, Har vår Far av kjærlighet.
9. Derfor lyder det i Sion, takkerøst så dyrebar.
Når nu faderen til barnet, Frigiort nåde givet har.

1. Armon lapset kaikki täällä, Panka pois jo murhenne!
Ei oo syytä suruun meillä, Kallis onpi onnemme
2. Koska syntyi lapsukainen Bethemin tallissa, Siitä ilo
enkelille Tuli myöskin taivaassa
3. Tämä lapsi, josta paljon Profeetat jo ennusti, Tuotti
meille suuren ilon, Eläämän kun lahjoitti
4. Hän se kantoi sairautemme, Sauvan särki vaatijan,
Kun hän meidän edestämme Lain jo täytti raskahan
5. Ei nyt enää voikaan kantaa Laki meidän päällemme,
Eikä muista Isä taivaan Paljoutta synteimme
6. Vaikka vielä heikkoudessa Joku joutuis vikoihin, Isä
löytää Pojassansa Täyden makson niistäkin
7. Kun nyt Poika Isällensä Nyttää haavat ruumiissaan,
Mielestyyppi Isä niihin, vikaamme ei muistakaan
8. Vaan hän armon aavaan mereen Syntimme pois
upotta; Lapsilleen näin laupeuden Isä rakas osoitta
9. Senpä tähden Siionissa Ilon ääni kuulupi, Kun näin
Isä lapsillensa Vapaan armon antaapi